

ffud for Staten, at vi vide, hvor stort et Tilskud der aarligt maa gives paa Finansloven. Den østjællandske Jærnbane, der ligger i den allerfædste Hvedeegn, har i lang Tid ikke en Gang kunnet bære sin egen Drift. Noget lignende er oplyst for et Par Aar siden — jeg ved ikke, om det er Tilfældet nu — om en anden sjællandsk Bane, en Statsbane, Frederiksbundsbanen. Jeg tror derfor, at denne tilskyndende rigtige Forudsætning, hvorfra det ærede Medlem argumenterede, ikke holder Stik i Virkeligheden, og dermed falder, tror jeg, hans Indvending mod mit Forslag til Jorden.

Indenrigsministeren (Snaer Slev):

Det foreliggende Forslag om Anlæg og Drift af private Jærnbaner gaar ud paa at give visse almindelige Regler for Anlæg og Drift af saadanne Jærnbaner, Regler, som skulde være anvendelige paa alle private Jærnbaner, som Staten herefter vil komme til at støtte. Der har ogsaa tidligere foreligget Forslag i den Retning; men man havde den Gang Indvendinger at gøre mod Forslaget i begge Ting. Det viser sig nu, at ved denne Løsteparagraf, der er sat ind, har man forsonet sig med Forslaget i alt Fald her. Det ærede 4de Medlem for 1ste Kredts (Det. Hansen) har jo paa en fornuftelig Maade misforstaaet Betydningen af hele dette Forslag og dets Fremkomst. Det er ingenlunde saa, at der mangler Beskedning allerede nu med Hensyn til de private Baner, som Ministeren kunde være stemt for at støtte. I Fjor har der, tror jeg, været rundelig Vejlighed til at tale om en hel Række saadanne. Den aabne Paragraf, Løsteparagraffen, gaar kun ud paa at sige: For at den og den Bane kan indrættes paa Lovforslaget, maa man enes om, hvorvidt de maatte være modne til at komme ind paa Lovforslaget, og jeg vil tillade mig at sige det ærede Medlem, at der er meget saa, som for Tiden ere modne til at komme ind paa Lovforslaget. Ministeren har nemlig forlangt, at for at støtte en Bane paa den Maade, at han bragte den i Forslag, skulde det være et finansielt realiseret Foretagende; de fleste af de Forslag, som have været her inde, kunne være særdeles fortræffelige i og for sig; men dermed er det ikke givet, at de ere finansielt realiserbare. Det ærede Medlem vil altsaa ogsaa indse, at hvis det Tilfælde indtræder, at der kunde komme til at foreligge for Ministeren Forslag, som ville være finansielt realiserbare, er der ikke det mindste i Vejen for, at Ministeren stiller Endringsforslag om dem paa dette Forslag. Altsaa

mener jeg, at der i den Retning er været taget tilstrækkelig, der er debatteret og udførlig omtalt en stor Mængde Forslag, som i og for sig kunne være nyttige, og som kunne komme ind paa dette Forslag, forudsat, at man i det hele taget maatte billige dem. Det, som har været mig om at gøre, er at fremkomme med almindelige Regler til Støtte af Anlæg og Drift af private Jærnbaner og nu først da at spørge Landstinget og senere det andet Ting, om man vil fastslaa saadanne almindelige Regler. Det vil være et stort Fremskridt at fastslaa disse Regler, hvad der ogsaa er fremhævet af forskellige ærede Talere; men man kan naturligvis ønske Endringer i en eller anden Retning. Ærede Medlemmer, som talde paa de tidligere Regler, som Ministeren har haft, f. Eks. den, at en Bane ikke maa gøre Indgreb i en anden, ville være opmærksomme paa, at her bliver Mømpen i den Retning mindre, da Rigsdagen skal behandle Linien. — Endvidere ønsker man andre Regler for Tilskud og andre Takstionsregler. Jeg maa tilstaa, at det at stille Ekspropriationen ud for sig ikke har min Sympati. Sagen er den ganske simpelt, at her bidrager hver Halvdelen, og for saa vidt en Egn faar større Statstilskud, maa den ogsaa selv yde større Bidrag. Koster Banen 300,000 Kr., maa Egnen bidrage 150,000 Kr., og naar Banen koster 200,000 Kr., maa Egnen bidrage 100,000 Kr. Jeg tror, at det er et ret rimeligt Forslag, idet der her deles efter et konstant Forhold, som gælder for alle Tilfælde.

Der er andre Retninger, hvor man har tænkt sig Muligheden af klarere Bestemmelser, f. Eks. med Hensyn til Lokaler for Post- og Telegrafvæsenet og deslige, som det ærede 3dje Medlem for 3dje Kredts (Kump) var noget bange for. Jeg tror ikke, det ærede Medlem skal være bange for den Bestemmelse. Der er en Praksis for den, man har anvendt den overalt; men en udførlig Forhandling om dette Punkt tror jeg ikke er nødvendig nu. Man ønskede ikke gratis Lokaler, uden at det er Lokaler, som ogsaa Jærnbannerne have Brug for. Jeg tror imidlertid, at Detailforhandlingen herom bør udsættes til Udvalget. — Det samme gælder med Hensyn til de andre Punkter, hvor man har tænkt sig at kunne ønske Endringer i Forslaget. Jeg har udtalt mig om en, nemlig om at udfille Ekspropriationsudgifterne, som forlangtes af det ærede 1ste Medlem for 8de Kredts (Breinholt), og jeg kan ikke slutte mig til hans Ønske i den Retning; men det kunne vi tale nærmere om.

Der er ogsaa et andet Spørgsmaal af nogen Interesse med Hensyn til Statens